

SPANINGSUPPSLAG

i grövre brottmål

08 Laga nr
E 23-F

04 Fortsättningsblad Uppgiftsämnae efternamn och förnamn

05 Förhørsprotokoll 06 Promemorior

Utskriftsdatum
890220/GT

Phörd

Protokoll fört vid förhör med NAJIC,
Ljubisa f. 470520-4719.

Förhöret är hållet lördagen den 18 februari
1989 med början kl. 17.08.

Förhørsplats är RK-A2:s lokaler, Kungs-
holmsgatan 37 och förhørsledare är
kriminalinspektörerna Håkan Ström och
Lars Hamrén.

Närvarande vid förhöret är advokat Arne
Liljeros.

Före förhörets början informerades om att det förhör som hölls med Najic
fredagen den 17 februari 1989 med början kl. 09.02 ej gått att skriva ut på
grund av teknisk fel. Detta förhör är en komplettering till den sammanfatt-
ning förhørsledarna skrivit.

Najic deltog i en videokonfrontation torsdagen den 16 februari 1989, kl. 09.00.
Han ringde samma dag kl. 16.30 till kriminalinspektör Håkan Ström och meddelade
att han hade ytterligare information att lämna. Advokat Arne Liljeros har före
förhöret godkänt uppläggnigen av det samma.

F = Förhørsledare

N = Najic

F: Då vill jag fråga dig Ljubisa Najic om du sedan du lämnade oss efter kon-
frontationen torsdagen den 16 februari 1989 blivit påverkad av någon utom-
stående person eller någon polis?

N: Nej.

F: Det har du inte. Har du sedan dess sett någon bild av den person som för
närvarande är häktad?

N: Nej.

02 Arbetsenhet*

I Grövre brottmål

07 Avsnitt

08 Utgången

03 Upprättad av*

Telefon

04 Fortsätt-
ningsblad

Utgåvdatum när det är namn och förnamn

06 Brotts med vilket utgåiften hör samman*

05

06

Utskriftsdatum

Fortsatt:

Principerna

10 sak

F: Har du i någon tidning läst något om detta ärende?

N: I går, ja. Som stod i tidningarna alltså.

F: Det har du läst?

N: Ja.

F: Har du på något sätt känt dig påverkad av den i ärendet utfästa belöningen?

N: Nej.

F: Är det någon annan orsak till att du vill göra den här kompletteringen?

N: Nej.

F: Vi skall även tillägga att vid videokonfrontationen som hölls med Najic torsdagen den 16 februari 1989 var Najic i psykisk mindre god balans och då vill jag fråga dig, Ljubisa Najic, vad är det för komplettering du ville göra?

N: Skillnaden mellan dem första som jag har gjort, jag var inte i god, ja vad ska jag säga, jag var väldigt dålig, jag kunde inte. Jag var helt enkelt dålig för att, vad heter, kunna säga ordentligt och tänka igenom ordentligt, men sen när jag gick ut och blev ensam, slog det mig liksom blixtnabbt att det är nånting som inte har stämt och det stämde inte, det, själva liksom sätt hur mannen, nr 8, har gått alltså. Hans gång och det är under de tre åren, det är det som jag har tänkt hela tiden, med vad heter det, minne alltså, från samma, från det att det är nånting som stämmer inte, och det är gången som stämmer inte med mannen. Jag menar, stämmer inte med andra människors gång.

F: Har advokat Arne Liljeros några frågor att ställa till Ljubisa Najic?

A: Ja, tack. Du säger att gången stämmer inte med andra människors gång.

Är det själva gången här som du fäster dig vid, som du...?

N: För det mesta alltså. Det har jag.. i dom tre åren levt med den, vad heter det, att det finns inte en människa på tusen, det finns inte en människa på million som går, vad heter, som har samma gång som den människan.

A: Ja, det finns ju många människor som har lite underlig gång i och för sig.

N: Ja, men när jag tittar både på bilden och på hans ansikte och tittar på gången, det fäster mig så väldigt mycket att, vad heter, jag har den bild som jag har haft.

A: Men är det mest gången som gör att du tycker att det är denna man, inte själva utseendet så mycket utan gången.

02 Arbetsenhet

i Grövre brottmål

07 Avsnitt

08 Uppgående nr

03 Upprätthållare

telefon

04

Forsäk-
ningsblad

Uppgiftslämnare (efternamn och förnamn)

09 Beakt med vilket uppdraget hör samman

05

06

Utskriftsdatum

Förhållanden

Promemoria

sak

A: Någonting på huvudet?

N: Nej, inte på huvudet, inte glasögon.

A: Inte glasögon?

N: Nej. Händerna hade han i fickan.

A: Hade du sett den här mannen vid något tidigare tillfälle?

N: Aldrig.

A: Ganska kort tid efter det här mordet så fanns det ju så kallad fantombilder i tidningarna.

N: Ja.

A: Såg du dom?

N: Ja.

A: Skuggbild.. fanns någonting...

N: Ja.

A: Skuggan eller? Det har du sett?

N: Det har jag gjort.

A: Under senare veckor, sista månaderna har du sett då i tidningarna bilder utav den här mannen som nu är häktad men med...

N: ..nej aldrig.

A: Avmaskad?

N: Aldrig.

A: Det sa du ju faktiskt när vi hördes... första gången...

N: ..nej..

A: ..när du besökte...

N: ..det har jag inte sagt. Enda som ni har frågat mig det var så här om jag har sett, vad heter.. Ni har frågat mig om jag har sett mannen i någon bild. Det har jag sagt att jag har sett mannen, vad heter, jag vet inte om det är Dagens Nyheter eller Expressen, men inte själva huvudet utan bara kroppen.

A: Nu såg man inte ansiktet, men det var avmaskat som det heter.

N: Avmaskat, det innebär att det, man ser inte..

A: Man ser inte hela ansiktet, utan man kan bara se konturerna av öronen och huvudet så att säga.

N: Ja, det har jag sett. Om dom bilderna har stått i Dagens Nyheter eller Expressen, inte någon annan tidning.

A: Det fanns i går på löpsedlarna, den här mannens bild, men avmaskad som det heter, så det var mörkt i fram av ansiktet.

N: Ja, det fanns.

A: Såg du dom bilderna?

N: Ja. Men det fäster mig inte nånting, vilka bilder som jag har visat.. som har beskrivit där i början och som jag har beskrivit i, vad heter, mitt första förhör med polisen alltså, mordnatten. Det finns ingenting med samband med det, alltså.

A: Men när du hördes här i förrgår den 16:de då var du ju osäker.

Du var ur balans.

N: Mycket obalans, ja och jag fortfarande ur balans. Jag, som jag säger till här, jag är rädd. Jag har varit påverkad hemifrån att jag ska inte säga nånting, jag var väldigt tvivelaktig, jag visste inte, ska jag göra det eller ska jag göra det. Innerst inne i mig, har stått hela tiden sexan, åttan och nian. Jag vill inte säga, för jag, jag var helt enkelt ur balans, sen när jag gick ut, då tyckte jag att jag skiter i allt, jag, intresserar mig inte vems är var.. jag säger och till er har jag sagt, precis samma som jag har sagt till polisen första gången och det som jag har sagt till polisen första gången det, för mig alltid samma bild. Jag har varit på konfrontation första gången, inte frivilligt utan polisen har kallat mig, jag har inte pekat någon. Möjligtvis har jag sagt, det liknar den på den och det sättet, men jag är osäker, så i så fall om ni har såna då kan ni plocka allihopa som jag sagt och få en bild, vad det är för nån. Men jag har inte pekat någon. Nästa gång har jag inte kommit frivilligt, det är ni som kommer.. sagt att jag ska komma. Det har jag inte pekat heller någon. Tre gånger, när jag har kommit här. Jag var ur balans på grund av min privata, mitt familjeliv alltså, ändå ser jag elva personer på bilden.

A: Talar du om det här sista..

N: sista..

A: ..konfrontationen.

N: Sista konfrontationen ser jag elva personer på bilden.

A: Nu var det tolv personer.

N: Eller tolv och jag är hundra procent säker i dag att det är nummer åtta.

Skulle jag spela på tips, jag skulle varit miljonär eller om jag skulle få

- odds, jag vet inte hur många procent, procentuellt, hur många gånger i odds är att man ska få dom tolv, (ohörbart)
- A: Det är ju så nu att det har ju gått nästan tre år sen den här händelsen och det kan ju förefalla ganska orimligt att man kan känna igen en person som man då har sett bara ett fåtal sekunder. Kan du hålla med om att det verkar inte särskilt troligt?
- N: Ja. Jag kan säga så här, jag vet inte, det får andra bedömma om person, men jag kan säga så här. Dom som känner mig, tycker i varje fall att det är konstigt att jag har ganska bra minne. Det finns en händelse i mitt liv som jag glömmer aldrig. När jag var sjuårig pojke då dog en skolkamrat till mig och vi var på begravningen. Jag glömmer aldrig den bild. Jag var så pass liten. Jag tycker att, eller tycker, det finns inte ord.. utan jag säger så här; om det bara var vanligt mord eller vanligt slagsmål, jag skulle inte bry mig om alls, men när det är så allvarligt som det har hänt. Först och främst jag är intresserad av personer, jag vart.. jag tyckte det var väldigt intressant att se Palme klockan elva, eller vilken tid det var, jag vet inte exakt alltså nu, elva eller tolv eller det kan jag inte säga. Jag har inte tittat på klockan; att promenera med sin fru och jag, redan i dag, nu, kan säga till dig så här, eller till er så här Palme har gått på vänster sida av trottoaren, vänster sida mot city.
- A: Förlåt att jag avbryter. Öppningen så att säga, där du säljer korv, vetter det mot kyrkan?
- N: Just, just precis där. Han kom borta på vänster sida, frun har gått på höger sida. Jag kan säga än i dag att Palme hade en rock som var ganska kort, till knäna, jag kan säga till hundra procent att Lisbeth Palme hade en, inte päls, utan vad heter det, mocka-skin, också rock som var gulfärgad. Jag kan säga också så här att jag var, när man ser människa på tv, och där får man se Palme många gånger såg han alltid trevlig och skrattade. Jag tycker personligen att den mannen, han gick på nåt sätt, min uppfattning var att han gick rätt eller att han hade nånting i tankarna. Han gjorde så här med fr.. (ohörbart) så att om jag. Om jag säger till dig så här, att man ska märka i sin skalle vad hade Lisbeth Palme för tre år sedan på kapp och inte märka det som är mycket, mycket viktigare, som får mycket, mycket viktigare för mig, att det går någon bakom dom, bakom, då tycker vissa det är konstigt, men låt experterna testa mig så..

A: Får jag fråga dig, när Palme passerar här. Du hade ingen aning om att han skulle bli skjuten?

N: Absolut. Nej.

A: Fanns det då någon anledning för dig att titta närmare på folk som gick förbi kiosken?

N: Just precis. Som jag sa till er tidigare, härifrån är jag van att våra politiker, stora tjänstemän, går aldrig ensam och min första tanke det var så här; att dom två männen som gick före och den mannen som gick bakom Palme, att dom var hans livvakter, det är det som slog mig mest, och det är därför som jag tittade mest efter dom.

A: Men kom det inte andra kunder som du skulle expediera just i den här vevan när mannen gick förbi?

N: Ungefär några sekunder, som de säger till mig, de frågar mig hur många sekunder har jag sett den mannen. Ungefär så många sekunder efteråt kom dom också, ungdomar som var bråkiga och sånt och jag tyckte att, vad heter det, det var inte intressant att titta på ungdommar utan det var intressant att titta åt vänster, vart ska Palme gå.

A: Men dom här kunderna, ungdomarna som kom, säger du att det var några sekunder efter det att du hade sett den här mannen, det var i samma veva. Jag förstod dig inte?

N: Jo, det var så här. Jag ser mannen, han passerade samtidigt alltså. När han passerar du frågar mig, hur många sekunder har jag sett mannen, då säger jag till dig, lika, ungefär lika lång tid ser jag att ungdomarna är på vänster sida, då innebär att jag har koll både på ungdomarna och på dom tre som går där borta.

A: Får jag fråga dig rent ut och du behöver inte svara på frågan om du inte vill, men är du socialdemokrat?

N: Om jag är socialdemokrat?

A: Ja.

N: Jag kan säga ärligt ut att jag är ju moderat. Jag jobbar för mig själv och jag tjänar mina pengar själv så jag kan säga rakt ut att jag är moderat. Rakt på sak.

A: Ja, du förstår ju min fråga här. Jag vill ännu en gång fråga dig, för det här är en viktig sak....

N: ..ja...

A: Tre år har gått och du har sett den här mannen i, ja ett par tre sekunder, är det verkligen möjligt att du kan komma ihåg hur den mannen såg ut? Nu, tre år efter?

N: Jo, jag kan säga så. Jag säger igen till er. Jag kan inte bedöma min intelligens, det kan jag inte göra, men jag säger att jag är villig att experterna ska testa mig så jag tycker att för mig, att det var så viktigt i livet, alltså den händelsen, det var så viktigt att jag glömmer den aldrig.

A: Vilken var så viktig menar du?

N: Att jag skulle ha, efter dom två, tre timmarna, när jag hörde alltså att det har hänt, att jag skulle ha så färskta bilder som möjligt.

A: Så att du fick reda på mordet ett par tre timmar efter..

N: ..kanske två, tre timmar efter. Det kom en man, en äldre man som var där och prata och berättade.. innan dess såg vi massor med bilar och ambulansen och så, men vi visste inte vad det rörde sig om.

A: Har journalister varit i kontakt med dig om den här (ohörbart)?

N: Aldrig.

A: Jag förmodar att du har diskuterat det här med din familj och..?

N: Det har jag gjort. Om det som (ohörbart) nej, aldrig, men i början, det har jag berättat både till min familj och mina vänner och jag kan säga till dig så här; att min svärfar, när jag varit på första konfrontationen, var väldigt besviken, hur kunde jag inte peka på nummer tio, och dom trodde inte på mig. Andra konfrontation var dom också väldigt, väldigt besvikna att jag kunde inte peka på någon. Den tredje konfrontationen ville dom helt enkelt förbjuda mig att jag ska komma.

A: Det är inte den vi talar om nu, eller är det det?

N: Den tredje.

A: Är det det som hände här i förrgår, den tredje?

N: Ja, jag har haft press, den tredje konfrontationen, att jag ska komma därför att dom vill. Dom är rädda för mitt liv, men jag kom ändå. Jag tvekade inte eller vägrade inte.

A: Menar du att du har haft en press på dig från dina anhöriga att försöka känna igen den som...?

N: Nej, nej, du missförstår mig. Jag säger så här på din fråga. På första

01 Polisdistrikt*

02 Arbetsenhet*

03 Uppdragsledare av*

Telefon*

09 Örot med vilket uppöghen hör samman*

10 sak

SPANINGSUPPSLAG

i grävra brottmål

Sic. nr 9 73

07 Avsnitt

08 Lida nge *

04 Förstätt- Uppgiftslämnare (efternamn och förnamn)
ningsblad

05 06
Förhållsprot. Protomemoria
Utskriftsdatum

konfrontationen, med 32-åringen, när jag kom tillbaka och berättade till min familj att jag kunde inte peka på någon, då vart dom besvikna och trodde inte på mig att det är sant.

A: Varför var dom besvikna?

N: Ja, därför att, vad heter det, troligen därför att jag kunde inte peka någon, förstår du.

A: Utgick dom ifrån att du skulle kunna peka ut?

N: Ja, därför att dom litade på mig, dom var hundra procent säkra på att det var jag som har sett.

A: Den här mannen som du så tidigare i nåt sammanhang att personen du såg var relativt ljushårig.

N: Ja, det tycker jag att han var relativt, relativt ljushårig ja.

A: Han var ljus i ansiktet?

N: Ansiktet kan man inte se utan, i natten alltså, när jag.. men, om ansiktet kan jag inte uttala mig om, om det var ljus eller inte men jag uppfattade liksom att han var svensk. Det fanns ingenting som liknar liksom, att han var nån (ohörbart).

A: Hur var belysningen tycker du? På platsen där utanför din kiosk?

N: Det är ungefär som det är nu. Det är ganska bra belysning. Ganska bra, jag kan inte säga ganska bra. Jag tycker att, jag har bra syn så att jag tycker att den är bra.

F: Jag skulle vilja knyta an till det du nämnda här om att din anhöriga var besvikna när du efter den första konfrontationen inte hade känt igen någon i konfrontationsgruppen, berodde det på att din familj var övertygad om att polisen hade gripit rätt person och att du så att säga inte kände igen honom trots detta eller vad berodde besvikelsen på.

N: Kanske, besvikelse är kanske lite för stort ord, det kan hända, jag pratar spontant. Jag, vad heter det, låt mig säga så här att om en människa får prata till sina anhöriga liksom, vad han har upplevt och sen liksom det kommer lite nåt positivt resultat, då tror den människa själv att dom anhöriga tror lite på honom själv, det är det som jag vill säga och som vill komma fram.

F: Men det är inte så att du på något sätt känner någon press att du till varje pris måste peka ut någon nu?

N: Ja, om det är så att jag liksom ska peka precis, vad heter, nummer åtta nu då tycker jag att, eller att jag har så jävla stort tur, eller att jag har nånting i skallen.

F: Du menar alltså, du känner ingen press att du till varje pris måste peka ut någon vid den här konfrontationen utan att den du eventuellt pekar ut, att det härrör sig så att säga från dina minnesbilder och inget annat?

N: Jag var inte i sån balans när vi träffades på torsdagen att säga rakt ut. Det är den mannen. Jag har pekat tre utav dom, sexan, åttan och nian. Sen får vi spola sexan. Sen kom jag och så till er, det är nia... det är åttan.

F: Har Lars Hamrén någon fråga?

H: Ja, det här, jag frågar er, det går ju tusentals människor förbi där på kvällarna.

N: Ja.

H: Advokaten var inne på det förut, men jag har också grunnat på liksom varför du just hänger upp dig på den här mannen, hur du kan komma ihåg honom så väl. Att du kommer ihåg Palme kan jag förstå, men den här mannen kan jag inte riktigt förstå varför du kommer ihåg honom.

N: Ja, jag vet inte, jag kan inte säga. För mig omöjligt att säga varför jag känner honom. Jag känner, tycker att ansiktet, profil är precis lika som jag har i skallen, som jag har upplevt.

H: Men varför, över huvud taget iakttar du honom ur högen utav alla tusentals människor som går förbi under ett arbetspass.

N: Ja, därför att som jag sa till dig, jag tycker att, vet heter det, jag tycker att det var lite underligt, att vad heter det, inte underligt utan jag tycker att det var lite spännande att se Palme gå med sina vakter.

F: Har advokat Arne Liljeros någon mer fråga?

A: Nej, jag frågar dig här en gång till. Om det är på det sättet att du känner en viss press på något sätt att peka ut någon människa på den här videon, att du känner dig på något sätt skyldig och göra det.

N: Nej, jag känner mig inte skyldig. Jag, vad heter, tvärtom, jag kunde säga att, vad heter det, om jag har inte velat eller om jag visste inte. Jag tycker så här, eller tror... jag säger så här. Jag har den uppfattningen att jag skulle vara en dumbom när jag går till polisen frivilligt samma

02 Arbetsenhet

04 Övre brottmå

07 Ärendet

08 Löpande nr

03 Uppdragshandl av

telefon

04 Fortsättningsblad

Uppgiftslämnare (efternamn och förnamn)

09 Brott med vilket uppgiften hör samman

05

06

,11skriftsdatum

Förhörsprot

Protokoll

10 Sida

kväll när det hände så, och berättar till polisen exakt vad jag sett, då var minnena färska och jag påpekar till polisen på en gång, hans gång, hur han går. Du säger till mig i går, du frågade mig i går, att jag har inte sett eller att jag har inte berättat till polisen hur han går. Då blir jag lite förvirrad alltså. Jag är hundra procent säker att jag har sagt, ni har ställt fråga till mig i går, att vad heter det, det står inte i papperen, att mannen gått så konstigt. Jag tycker att han har gått så konstigt och jag har sagt till polisen exakt vad jag har känt, tre timmar efter och hur jag känner nu efter tre år.

- A: Det är nånting som jag frågade om i går att det här första förhöret som hölls med dig, 4.55 på natten alltså, så står det ingenting om att du skulle ha sagt att mannen gick underligt och såvitt jag kan se inte heller i det förhör som hölls samma dag, den 1/3 kl 13.30.
- N: Jag säger att jag har, vad heter det, sagt samma att mannen har gått väldigt, väldigt konstigt. Han hade konstig gång. Och jag står fortfarande för det att jag har sagt.
- A: Däremot har du sagt vid senare förhör, den 24 mars, att mannen gick klumpigt, står det antecknat här. Det är alltså tre och en halv vecka efter den här händelsen.
- N: Jag har det minnet att jag har sagt till polisen också det, dom har skrivit, det kan jag inte säga när (ohörbart)
- F: Då gör vi ett avbrott i förhöret klockan 17.36 för att spela upp delar av den videokonfrontation som finns bandad.
- F: Klockan 17.38 återupptas konfrontationen med Najic och det videoband med den konfrontationsgrupp som är filmad den 14 december 1988 uppspelas. Konfrontationsgruppen visas nu samlad i helfigur. Konfrontationsgruppen består av tolv personer. Kameran visar nu deltagarna i konfrontationsgruppen i halvfigur och sveper över gruppen. Kameran har nu svept över de tolv deltagarna i konfrontationsgruppen och konfrontationsgruppen visas ånyo samlad i helfigur och i enlighet med den tidigare konfrontationen kommer vi nu att inrikta oss på de tre figurer, nummer sex, åtta samt nio som Najic visade intresse för vid konfrontationen torsdagen den 16 februari 1989.

Videobandet spolas nu fram tills figurant nummer sex gör entre. Nu kommer figurant nummer sex och Najic får fritt kommentera denna person. Vad han finner för likheter samt olikheter med den man som gick bakom makarna Palme fredagen den 28 februari 1986.

N: Ja, jag finner bara längden kanske och..mest längd, men, nej. Inte nåt speciellt.

F: Vad är det för olikheter. Vad är det som inte stämmer med din minnesbild?

N: Mest stämmer inte gång, som jag säger till er.

F: Bilden fryses nu där sexan visas framifrån i halvfigur. Är det något annat än gången som gör att du kan utesluta den här figuranten?

N: Ansikte också tycker jag att det stämmer inte med den som jag...

mustasch stämmer inte, det, enligt min mening håret stämmer inte. Det

är lite, för mig lite, vad heter det, svart... Jag har bild att det var en lite ljusare karl, men som sagt det var natt så att jag, jag avstår frå...

F: Har advokat Arne Liljeros någon fråga till Najic angående figurant nummer sex?

A: Nej.

F: Då spelas videobandet fram tills figurant nummer åtta gör entre. Nu kommer figurant nummer åtta och Najic får fritt kommentera likheter samt olikheter.

N: Olikheter, det är bara liksom att mannen hade inte så stor mage som han har nu. Som sagt, gång, det är väldigt, väldigt likt. Det är exakt alltså, gång som kan jag..inte nu..när han rör sig så med händerna för att, vad heter det, den bilden har jag inte. Han har haft händerna i fickorna, alltså. Profilen är också väldigt.. Profilen det är som, fäster också väldigt mycket.

F: Är det några andra likheter som du finner mellan den här mannen?

N: Ja, jag ser mest det är gång och sen, vad heter, profil från vänster sida.

N: Är det någon olikhet du ser, som det är någonting du inte känner igen som är förenligt med din minnesbild?

N: Magen som jag säger till dig, håret. Jag tror inte att han hade så långt hår. Jag tror tvärtom att det var lite mera klippt. Sen tror jag att det var ljusare som visas på bilden. Mustaschen hade han inte.

F: Kan du säga att, känner du igen den här mannen som den som gick bakom makarna Palme eller är du osäker på om det är han?

N: Jag är helt säker, att det är den mannen som gick bakom Palme.

F: Har advokat Arne Liljeros någon fråga till Najic angående figurant nummer åtta?

A: Ja. Nu är det ju så att du har sett dom här bilderna, både i går och i förrgår.

N: Ja.

A: Och då är det ju lätt att så att säga fästa sig vid att du har sett dessa bilder, både i går och i förrgår. Men om du försöker frigöra dig från att du har sett dom här bilderna tidigare, kan du göra något...

N: Jag utgår ifrån den att, vad heter, mannen på bilden är inte 41-åringen, men det kan hända att, vad heter, ni får mixrat åt mig nånting tekniskt av någon annan man och ni får ju den, då pekar jag bara på nummer åtta, om det är exakt så, då får det bli. Men jag är säker att nummer åtta liknar mest den mannen som kom bakom Palme.

A: Liknar mest, betyder det att du är inte riktigt säker?

N: Nej, jag säger, jag säger till ... vi kan vad heter, försäkra med liksom ord som jag är inte kapabel att svara men, eller ord som jag vet inte exakt vad betyder, men jag säger så här, när jag ser mannen på bilden, då är jag säker att det är den mannen som kom bakom dom.

A: Kan du säga bestämt eller obestämt om mannen hade mustasch. Tänkte du på det?

N: Bestämt nej. Han hade inte mustasch. Han hade inte glasögon.

A: Kan han inte haft en ljus, mindre mustasch. På den där bilden är den rätt så markerad, ... ser honom från sidan. Kan han ha haft en kortare mustasch, ljusare?

N: Nej. Han hade inte mustasch alls.

A: Du såg honom inte rakt in i ansiktet sa du.

N: Nej, härifrån, men det ser man vad heter att....

A: Ja, på den här bilden ja.

N: Ja.

A: Jag återkommer igen. Du är ju medveten om att det här är tre år sedan.

Du har sett den här personen i några sekunder. Är det verkligen tänkbart att du ska då kunna uttala dig med sådan bestämdhet som du nu kan göra?

N: Ja, jag upprepar en gång till. Första gången när jag var på konfrontation, kunde jag inte peka någon. På första konfrontation, det är inte jag som ropade på er, det är ni som ropade på mig och på andra konfrontation kunde jag inte ropa på någon. Det är inte jag som har kommit här frivilligt. Det är ni som kallade mig. På tredje konfrontation pekar jag på en man, som jag aldrig har sett tidigare än den natten och om jag säger så här. Jag vet inte hur många människor det var på första konfrontationen. Jag vet inte hur många det var på den andra konfrontationen. Jag vet att på tredje var elva eller tolv. Det är också ointressant för mig. Det är alltså trettio personer som jag har sett och utav dom trettio säger jag bestämt; det är den. Då säger jag återigen, jag frivilligt. Jag går frivilligt till experterna som ska kolla min psyke. Om, det kan hända att jag ser, eller om dom är kapabla, medicinskt sätt att besvara den frågan om jag har sett mannen med, .. om jag har såna bilder efter tre år..

A: Får jag fråga. Du var ju väldigt nervös och uppriven här i förrgår.

N: Precis, ja.

A: Vad berodde det på. Kände någon osäkerhet eller vad var det?

N: Nej. Osäkerhet nej. Men rädsla, väldigt stor rädsla för mitt liv och min familjs liv och jag är fortfarande rädd. Jag säger jag är jävla rädd, jag är livrädd. Både för mig och min familj, men skulle inte finnas såna eller om alla vi skulle vara rädda då ska aldrig nån hitta någon mördare. Men jag är fortfarande livrädd och det berättar jag och jag sover inte på nätterna. Jag tror att jag har känsla att någon förföljer mig men ändå ställer jag upp nu och nu struntar jag i själva kollektiv.. I torsdags var jag i så obalans att jag vart förvillad. Jag visste inte vad jag ska göra, ska jag titta där eller ska jag titta på dig eller ska jag koncentrera mig på att säga nej. Innerst inne jag var mycket osäker. Jag var rädd och därför kunde jag inte peka på direkt. Nu när det har gått, du har mina papper och ni har mina papper och ni vet var jag bor och jag har sagt, ..nu är jag inte heller rädd. Det får hända vad det händer.

A: Får jag fråga dig, känner du en viss förvirring även i dag?

N: Förvirring, nej. Liten bitterhet att, att vad heter, att ni ställer till mig så många frågor därför att jag tror att eller rent matematiskt är omöjligt utav trettio, även trettio personer att jag ropar bara på en person eller utan tolv som vi har sett i dag att jag pekar bara på en. Men jag säger fortfarande jag är ju rädd. Jag är livrädd. Min fru är livrädd men om det skulle inte finnas såna som jag här, då skulle en mördare ..(ohörbart) och jag. Jag tycker så här att det är många som har blivit olyckliga med detta mord. Den, nära folk som har blivit olyckligt eller dom som har blivit lyckligt. Om jag skulle inte ställa upp och inte den och inte den och inte den, då skulle den (ohörbart) då skiter jag i min rädsla, jag skiter i rädsla helt enkelt.

A: Menar du att det är bra att mordet är uppklärat, är det så du menar?

N: Ja, jag menar, jag menar så här om jag skulle inte ställa upp och peka.

Jag vet inte, jag säger till dig, det är den mannen på bilden. Jag vet inte om det är 41-åringen, det kanske är att ni lurar mig. Jag vet inte. Jag har aldrig sett 41-åringen. Jag är bara hundra procent säker att nummer åtta, som jag sett på bilden är den man som har gått bakom makarna Palme.

A: Hur många bilder, som den här fantombilden eller Skuggbilden eller maskerade bilder kan du ha sett sedan 1986, mars?

N: Ja, det kan jag inte svara.

A: Är det mängder?

N: Ja, kanske, men det finns ingenting därifrån som jag kan vad heter, som jag kan, som jag kan vad heter, som fäster alltså. Ingenting därifrån.

F: Vi ska tillägga att under tiden advokat Arne Liljeros har ställt dessa frågor till Najic så har figurant nummer åtta visats fryst på videofilmen. Najic vill säga något?

N: Jo, jag vill bara påpeka, säga en gång till, jag har inte nånting att, vad heter, att säga det är den om jag har inte sett. Jag har ställt frivilligt återigen och jag är, jag är medveten att jag lever under väldigt stor press och mycket, mycket risk för livet, men ändå så jag..

F: Vi fortsätter nu med videobandet och figurant nummer nio gör entre och Najic får avslutningsvis kommentera vad han eventuellt finner för likheter

respektive olikheter med denna figurant.

N: Nej, jag tycker den där figurant, är lite för grov, han är lite för, nä, det finns ingenting sånt som jag kan säga om den där.

F: Kan du utesluta figurant nummer nio som den person som gick bakom makarna Palme?

N: Det är säkert.

F: Är det säkert att du kan göra det nu?

N: Nej, det är säkert att är inte den mannen som kom bakom.

F: Har advokat Arne Liljeros någon fråga angående figurant nummer nio?

A: Nej, tack.

F: Har advokat Arne Liljeros någon avslutande fråga att ställa till Ljubisa Najic?

A: Nej.

F: Har Lars Hamrén någon fråga att ställa?

H: Nej.

F: Då avslutar vi detta kombinerade förhör och videokonfrontation klockan 17.55.

Stockholm dag som ovan

Håkan Ström

krinsp